

Sự xuất hiện của Đức Từ phụ đã đánh thức nhân loại trong chiều sâu giấc ngủ vô minh. Nhưng cũng từ đó, bên cạnh những người đầy đủ nhân duyên nhận rõ Chân tánh nơi mình đã nổi bước chân giác ngộ; thì cũng có những người lẩn xăn chạy đi tìm Phật? Phật ở đâu? và quên rằng Phật chính là tâm của mình khi không còn bóng dáng của bụi trần che lấp.

Đức Phật của mỗi người không có “trụ xứ” mà tùy tâm thị hiện. Thành Phật có nghĩa là: *Tự giác, giác tha, giác hạnh viên mãn*. Cho nên, không một đức Phật nào không cứu độ chúng sanh và không một người con Phật nào (Phật nhỏ) là không cứu mang lòng từ đến với mình và các

loại. Bài thơ này ghi lại cảm xúc về những con người “*trên cầu Phật pháp, dưới hóa độ chúng sanh*”. Lăn tăn sóng nước, gió thổi rung rinh... chỉ là những điệu nhạc du dương, êm dịu là tươi đẹp cuộc đời, nhưng tòa ngòi “rỗng không” hay nhận thức rõ “tánh không” của vạn pháp, thì không có gì có thể ràng buộc được hành giả trên con đường đại nguyện.

ÔNG PHẬT NHỎ

Cư sĩ Liên Hoa

*Này ông Phật nhỏ
ngồi trên lá sen
lăn tăn sóng nước
miệng vẫn mỉm cười*

*Này người Phật nhỏ
ngồi trên cành sen
gió thổi rung rinh
an nhiên tự tại*

*Này ông Phật nhỏ
ngồi trên tòa sen
nguyện cứu muôn loài
nên chưa thành Phật*

*Sen hồng vẫn nở
lửa cháy ngập trời
còn nước mắt khổ
tòa ngòi rỗng không*

24.11.2000